

Çığlık Bilmez Yanışlar

— hasanulusoy · 05 Eylül 2012

Bir çetin uzun yoldur iki gönül arası
Vurulmuş sevda ile sancır gönül yarası
Çığlık bilmez yanışlar göze inmez yaş ile
Aklaşmaz bir türlü kara bahtın karası
Geçer gider bir ömür dert ile telaş ile

Ateşten sıçrayanlar su değil cana düşer
Yanıktır teşne gönül ateş görmeden pişer
Huzuruma azaptır her hüznü bakışın
İnerek tırnağıyla kalbimi yırtar eşer
Bahara öfkesi var telef eden her kışın

Narince bir endamdır değil kalbi dağıtan
Sessiz bir hayal ile gelip gönlüme yatan
Vurduğundan habersiz avlağında avını
Bir acımaz avcıdır vurduğunu unutan
Kaybeder sersem aşık sevdalanma tavını

Velvelesini dinlerken seherdeki kuşların
Islak dudaklarımda hissettiğim yaşların
Okşanan öksüzlüğüm gül kırmızı yanaklar
Sustukça uzaklaşan huzur kaçkını yarın
Bu günden sinesinde sayısız hain saklar

Eskiyen şehirlerin sokakları yaşlıdır
Kavruk yüzlü adamlar yürekten ataşlıdır
Ağıt ölüm her acı örselerken öldürmez
Sofralar kuru yavan çile yedi başlıdır
Toplansa soytarılar yürek gamlı güldürmez

Hasan Ulusoy